

ΟΣΤΕΟΠΟΡΩΣΗ ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΝΟΣΟ PARKINSON

Τζάνος Ι.-Α., Κοτρώνη Α. (Τμήμα ΦΙΑΠ, ΓΝΑ ΚΑΤ)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ/ΣΚΟΠΟΣ: Οι ασθενείς με νόσο του Πάρκινσον (PD) έχουν υψηλό κίνδυνο εμφάνισης οστεοπορωτικών καταγμάτων ως αποτέλεσμα πτώσεων και μειωμένης οστικής μάζας. Ο σκοπός της παρούσας μελέτης είναι συνοψιστούν οι υποκείμενοι παθοφυσιολογικοί μηχανισμοί οστικής απώλειας στην PD με ανασκόπηση της διαθέσιμης βιβλιογραφίας.

ΥΛΙΚΟ/ΜΕΘΟΔΟΣ: Πραγματοποιήθηκε αναζήτηση στο Medline για άρθρα χρησιμοποιώντας τις λέξεις-κλειδιά «οστική πυκνότητα», «οστική απώλεια», «οστεοπόρωση», «οστεοπενία», «νόσος του Πάρκινσον», «Παρκινσονισμός»

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Οι ασθενείς με PD εμφανίζουν χαμηλότερη οστική πυκνότητα (BMD) από τους αντίστοιχης ηλικίας μάρτυρες. Η οστεοπόρωση και η οστεοπενία επηρεάζουν έως και το 91% των γυναικών και το 61% των ανδρών με PD. Η απώλεια οστού στην PD είναι πολυπαραγοντική: οφείλεται στην ακινησία (μέσω ενός μηχανισμού παρόμοιου με αυτόν που παρατηρείται σε άλλες νευρολογικές ασθένειες), τη μειωμένη μυϊκή δύναμη και το χαμηλό σωματικό βάρος. Το γυναικείο φύλο, η διάρκεια και η σοβαρότητα της νόσου (στάδια III και IV κατά Hoehn και Yahr), το γήρας και ο χαμηλός δείκτης μάζας σώματος σχετίζονται με σοβαρότερη οστεοπόρωση σε ασθενείς με PD. Η ανεπάρκεια βιταμίνης D είναι επίσης σημαντική στα άτομα αυτά, όχι μόνο επειδή μειώνει τη BMD, αλλά και επειδή η κυτταρική λειτουργία στη μέλαινα ουσία εξαρτάται από τη βιταμίνη D. Μελέτες έχουν δείξει ότι η θεραπεία με διφωσφονικά, βιταμίνη D και ασβέστιο μπορεί να αυξήσει τη BMD και να μειώσει τον κίνδυνο μη σπονδυλικών καταγμάτων σε ασθενείς με PD. Τέλος, η υπερομοκυστεϊναιμία, ένας ανεξάρτητος παράγοντας κινδύνου για την οστεοπόρωση, είναι συχνή στην PD (λόγω της χρήσης λεβοντόπα), καθώς επίσης και η ανεπάρκεια φυλλικού οξέος.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Η οστική απώλεια στην PD είναι πολυπαραγοντική και κλινικά σημαντική λόγω του συνακόλουθου κινδύνου καταγμάτων. Ο έλεγχος για οστεοπόρωση πρέπει να διενεργείται συχνότερα ενώ αναγκαία κρίνεται και η έναρξη θεραπευτικών παρεμβάσεων. Η πρόληψη και η αξιολόγηση της οστεοπόρωσης μέσω της εκτίμησης της οστικής μάζας πρέπει να εξετάζεται σε όλους τους ασθενείς με PD.